

Posudek oponenta k diplomové práci Markéty Stehlíkové na téma – Souběh trestných činů a jeho trestání

Diplomantka si zvolila téma vypsané katedrou trestního práva a práci logicky rozčlenila do sedmi základních částí. Nedostatkem je ovšem to, že v práci zcela absentují jakékoliv úvahy de lege ferenda. Pokud jde o metodu zpracování, použila diplomantka komparaci i kompilaci, práce je dosti popisná s minimem vlastních názorů či komentářů. Rozsah literatury je možno považovat za dostatečný a ocenit je třeba řadu judikátů.

V první části, která se týká historického exkurzu, začíná diplomantka již zákonem z roku 1656 a dále z roku 1708. Tato kapitola je zpracována v dostatečné kvalitě a je možno ji hodnotit pozitivně.

V další části se zabývá autorka pojmem mnohosti trestné činnosti a tento pojem je zde vysvětlen celkem uspokojivě se znalostí uvedené problematiky. Z hlediska systematiky ovšem tato kapitola mohla být logicky spojena s kapitolou následující, kde se diplomantka zabývá druhy souběhu, stejně jako s kapitolou č. 4, kde se zabývá otázkou pojmu skutku.

Ve třetí části tedy diplomantka rozebírá jednotlivé druhy souběhu, avšak názor diplomantky, zda je nebezpečnější jednočinný či vícečinný souběh, by zasluhoval bližší vysvětlení v rámci ústní obhajoby (viz strana 17 druhý odstavec).

Pojmu skutku se věnuje autorka v kapitole čtvrté a vytknout je možno chybné označení trestního řádu na straně 22 nahoře. Jinak je tato část zpracována v dostatečné kvalitě a možná by zasluhovalo vysvětlení to, co je uvedeno v závěru druhého odstavce na straně 23.

Pokud jde o kapitolu o zdánlivém souběhu, uvádí autorka, že jde o vyloučení souběhu, avšak správně by měla uvést, že jde o případy vyloučení jednočinného souběhu. Další rozbor ovšem je proveden celkem v dostatečné kvalitě a otázkou je snad pouze zařazení trestného činu opilství do této kapitoly.

Pokud jde o účinky souběhu, jde o velmi stručnou kapitolu, která je popsána na dvou a půl stránkách a mohla být zřejmě spojena s kapitolou č. 7. Jinak ovšem obsahově této části nelze nic vytknout.

Právě v sedmé kapitole se autorka zabývá trestáním souběhu, když samotný název této kapitoly je poněkud zvláštní, neboť spíše by se mělo jednat o ukládání trestů při souběhu trestných činů. Tato kapitola ovšem jinak představuje nejrozsáhlejší část práce (20 stran) a je zpracována velmi podrobně, což je třeba nepochybně ocenit. Pokud se autorka nevypořádá s tím, jak by měl konkrétně vypadat výrok při ukládání souhrnného trestu, bylo by namístě, aby to uvedla v této části práce. Kladně lze hodnotit část 7.4, která se týká možného zpřísnění trestu za použití § 43 odst.1 trestního zákoníku a ocenit je třeba i zamyšlení nad možností dvojího zvýšení trestu (§ 43 odst.1 a § 59 odst.1 trestního zákoníku). Při ústní obhajobě by mohla diplomantka vysvětlit rozdíl mezi ustanovením § 59 odst.1 trestního zákoníku a předchozí úpravou, která se týkala zvlášť nebezpečné recidivy.

V kapitole osmé se autorka věnuje srovnání se Slovenskem a správně připomíná, že oproti slovenské právní úpravě je naše formulace možného zpřísnění trestu v § 43 odst.1

trestního zákoníku nejasná a nepřesná. Jde v podstatě o jedinou úvahu de lege ferenda, neboť jinak v diplomové práci tyto úvahy chybí.

Celkově je třeba konstatovat, že diplomová práce je hodně popisná, obsahuje velmi málo vlastních názorů a ačkoliv cituje řadu judikátů, nezabývá se tím, jaké problémy nastávají při ukládání souhrnného trestu v praxi. Jinak je třeba ovšem konstatovat, že se zadaným tématem se diplomantka vypořádala celkem uspokojivě a podle výsledků ústní obhajoby lze uvažovat o známce 2 až 3.

V Plzni dne 2. května 2014

JUDr. Eduard Wipplinger

